

§. 426.

Πρόβλημα. Ὁ Γεώργιος ἔχει 50 καντάρια μαλλία, ἀπὸ τὰ ὅποια πωλεῖ διὰ τῶν μετρητῶν τὸ καντάρι πρὸς γρ'. 54, εἰς δὲ τὴν ἀλλαγὴν τὸ λογαριάζει πρὸς γρ'. $62\frac{2}{3}$. Εἰς αὐτὴν τὴν τιμὴν λοιπὸν ἐσυμφώνησε μετὰ τοῦ Ἰωάννου νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ ρούχα, τῶν ὁποίων ἡ πῆχη πωλεῖται διὰ τῶν μετρητῶν πρὸς γρ'. $2\frac{1}{4}$. Ἄρα πόσαι πῆχαι ρούχου πρέπει νὰ δωθῶσι διὰ τὰ 50 καντάρια μαλλία, διὰ νὰ εἶναι ἴση ἡ ἀλλαγή;

Λύσις. Αὕτη γίνεται κοινῶς εἰς δύο ἀλληλενδέτους καταστώσεις, δηλ. πόσα πρέπει νὰ λογαριασθῇ ἡ πῆχη τοῦ ρούχου εἰς τὴν ἀλλαγὴν, εἶτα πόσαι πῆχαι ρούχου πρέπει νὰ δωθῶσι διὰ τὰ 50 καντάρια μαλλία, ὡς ἀκολούθως.

; Γρ'. εἰς τὴν ἀλλαγὴν . $2\frac{1}{4}$ γρ'. μετρητὰ,
 εἰάν 54 γρ'. μετρητὰ δι . $62\frac{2}{3}$ γρ'. εἰς τὴν ἀλλαγὴν.

Ποιοῦσι Γρ'. $2\frac{3}{5}$ διὰ 1 πῆχην εἰς τὴν ἀλλαγὴν.

Εἶτα.

; πῆχ. ρούχου διὰ . 50 καντ'. μαλλία,
 εἰάν 1 καντ'. μαλλί διὰ . $62\frac{2}{3}$ γρ'. εἰς τὴν ἀλλαγὴν,
 καὶ διὰ $2\frac{3}{5}$ γρ'. εἰς τὴν ἀλλαγὴν δίδεται 1 πῆχη ρούχου.

Ποιοῦσι πῆχας 1200.

§. 427.

Τὰ τοιαῦτα ὑποδείγματα τότε μόνον ἐπιλύονται εἰς δύο καταστώσεις, εἰάν θελήσῃς νὰ ἤξεύρῃς τὴν τιμὴν τῆς 1 πῆχης ρούχου εἰς τὴν ἀλλαγὴν· εἰάν ὅμως θελήσῃς νὰ λογαριάσῃς μόνον, πόσαι πῆχαι ρούχου δοθήσονται διὰ τὰ 50 καντάρια μαλλία, τότε γίνεται ἡ λύσις εἰς μίαν κατάστωσιν, ἐν ἣ τίθενται ἀπλῶς αἱ τιμαὶ τῶν μετρητῶν, οἷον.

170 ΠΕΡΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΑΛΛΑΓΗΣ.

; πήχαι ρούχου δια . . . 50 καντ'. μαλλία ,
 εξ ὧν 1 καντάρι πωλείται τοῖς μετρητοῖς 54 γρόσια ,
 καὶ δια $2\frac{1}{4}$ γρ'. μετρητὰ πωλείται . . . 1 πήχου ρούχου.

Ποιοῦσι πήχας 1200.

Δοκιμή. Ἡ ἀσφαλέςατη δοκιμή τῶν τοιούτων λο-
 γαριασμῶν εἶναι αὕτη· ἄς λογαριασθῶσιν αἱ πήχαι 1200 ,
 καὶ τὰ καντάρια 50 ἢ κατὰ τὴν τιμὴν τῶν μετρητῶν, ἢ κα-
 τὰ τὴν τῆς ἀλλαγῆς, καὶ ἐὰν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πραγματειῶν
 προκύψῃ ὁμοία ποσότης, τότε εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ὁ λογα-
 ριασμὸς ἔγενεν ὀρθῶς, ὡς.

Πήχαι 1200	πρὸς γρ'. $2\frac{1}{4}$.	ποιοῦσι Γρ'. 2700	,, —
Καντάρ. 50	— — 54	.	— — 2700	,, —
Πήχαι 1200	— — $2\frac{3}{4}$.	— — 3120	,, —
Καντάρ. 50	— — $62\frac{3}{4}$.	— — 3120	,, —

§. 428.

Πρόβλημα. Δύο πραγματευταὶ ἐσυμφώνησαν ν' ἀλ-
 λάξωσι τὰς πραγματείας των, ὁ μὲν Α'. ἔχει 31 καντάρια
 οἰουδήποτε πράγμα, ἐξ οὗ πωλεῖ τὸ καντάρι πρὸς φιορ'. 60,
 μὲ ἀφαίρεσιν τάρας 5 τὰ 100, ὁ δὲ Β'. ἔχει ἕτερον πράγμα,
 ἐξ οὗ πωλεῖ τὸ καντάρι πρὸς φιορ'. 20, μὲ ἀφαίρεσιν 7 τὰ
 100 τάραν· ἄρα πόσα καντάρια σπόρκο πρέπει νὰ δώσῃ ὁ Β'.
 τῷ Α'. δια τὰ 31 καντάρια σπόρκο;

; καντ'. σπόρκο δια . . . 31 καντ'. σπόρκο τοῦ Α'.
 εξ ὧν 1 καντάρι ποιεῖ . . . 95 ἴβ νέττο,
 100 ἴβ νέττο πωλοῦνται δι 60 φιορίνια,
 δι 20 φιορ'. πωλεῖ ὁ Β'. . . 100 ἴβ νέττο,
 93 ἴβ νέττο ποιοῦσιν . . . 1 καντ'. σπόρκο τοῦ Β'.

Ἐνταῦθα ἐξαλείφονται ὅλοι οἱ ὄροι πρὸς ἀλλήλους, ἐκτὸς
 τοῦ δεξιοῦ 95, ὅστις εἶναι τὸ πηλίκον, δηλ. καντ'. 95.

Δοκιμή.

31 καντ'. πρὸς 5 τὰ 100 τάρκ ποιούσι νέτρο

℥ 2945, αὐτὰ δὲ πρὸς φιορ'. 60 ποιούσι Φρ'. 1767 ,, -
95 καντάρια πρὸς 7 τὰ 100 τάρκ ποιούσι νέτ-

το ℥ 8835, καὶ πρὸς φιορ'. 20. ποιούσι — 1767 ,, -

§. 429.

Πρόβλημα. Ἐτεροι δύο πραγματευταὶ ἐσυμφώνησαν, ὁ μὲν Α' νὰ δώσῃ λουλάκι ὀκδ. 100, ἐκ τοῦ ὁποίου πωλεῖ διὰ τῶν μετρητῶν τὴν ὀκᾶν πρὸς γρ'. 30, εἰς δὲ τὴν ἀλλαγὴν τὸ λογαριάζει πρὸς γρ'. 36· ἐν πᾶσι δὲ τούτοις ζητεῖ τὸ $\frac{1}{4}$ εἰς μετρητὰ, καὶ τὰ $\frac{1}{4}$ εἰς πρᾶγμα, ὁ δὲ Β' ἔχει κριμέζι ἐξ οὗ πωλεῖ τοῖς μετρητοῖς τὴν ὀκᾶν πρὸς γρ'. 50· ζητεῖται λοιπὸν α'. πόσα πρέπει νὰ λογαριάσῃ ὁ Β' τὴν ὀκᾶν κριμέζι εἰς τὴν ἀλλαγὴν, β'. πόσον κριμέζι, καὶ πόσα μετρητὰ πρέπει νὰ δώσῃ τῷ Α' διὰ τὰς 100 ὀκδ. λουλάκι;

Λύσις.

; Γρ'. εἰς τὴν ἀλλαγὴν . 50 γρ'. μετρητὰ,
ἐὰν 30 γρ'. μετρητὰ ἐλογαριάσθησαν διὰ 36 γρ'. εἰς τὴν ἀλλαγὴν.

Ποιούσι Γρ'. 60 ,, —

Ἐπειδὴ ὁ Α' λογαριάζει τὴν ὀκᾶν διὰ γρ'. 36, καὶ λαμβάνει ἐξ αὐτῶν τὸ $\frac{1}{4}$ εἰς μετρητὰ, διὰ τοῦτο μένει νὰ λογαριάσωμεν, πόσον πρᾶγμα θέλει λάβει διὰ τὰ ὑπόλοιπα $\frac{3}{4}$, ἧτοι διὰ γρ'. 27, ὡς.

;	ὀκδ. δίδει ὁ Β'. δι	.	100	ὀκδ. τοῦ Α'.
εἰάν	1 ὀκᾶ λογαριάζηται δι	.	27	γρ'. εἰς πρᾶγμα,
καὶ ἀντι	60 γρ'. δίδει	.	.	1 ὀκᾶν ὁ Β'.

Ποιοῦσιν ὀκδ. 45 εἰς πρᾶγμα.
καὶ Γρ'. 900,, — εἰς μετρητά.

Δοκιμή.

Λουλάκι	ὀκδ. 100	πρὸς γρ'. 36,, -	ποιοῦσι .	Γρ'. 3600,, -
Κριμέζε	ὀκδ. 45	πρὸς γρ'. 60,, -	Γρ'. 2700,, -	
	καὶ εἰς μετρητά	.	—	<u>700,, -</u>
			ποιοῦσι	— 3600,, -

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ Λογαριασμῶν Συναλλαγῆς.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

§. 430.

Αἰ λέξεις ἐναλλάττειν, ἀγοράζειν, συναλλάττειν, δηλοῦσιν ὅ-
λαι τὸ διδόναι ἐν ὁποιονδήποτε Πρᾶγμα δι' ἕτερον· με ταύ-
την διαφορὰν, ὅτι τὸ ἐναλλάττειν συνεθίζεται, ὅταν δώσῃ τις
πρᾶγμα καὶ λάβῃ πρᾶγμα· τὸ δὲ ἀγοράζειν, ὅταν δώσῃ πρᾶγ-
μα καὶ λάβῃ χρήματα. Τὸ συναλλάττειν ὁμως συνεθίζεται, ὅ-
ταν δώσῃ, ἢ λάβῃ τις ἐν εἶδος ὁποιονδήποτε Νομίσματος ἀντ'
ἄλλου. Διὰ τοῦτο λοιπὸν οἱ λογαριασμοὶ τῶν συναλλαττομένων
Νομισμάτων, Λογαριασμοὶ Συναλλαγῆς καλοῦνται.

§. 431.

Γνωσὸν ἐστίν, ὅτι ἐκάστη διοίκησις κόπτει ἰδιάτης Νομίσ-
ματα, εἰς τὰ ὅποια γίνονται αἱ ἀγοραὶ, αἱ πωλήσεις, καὶ οἱ
λογαριασμοὶ εἰς τὴν ἐπικράτειάν της· τὰ ὅποια χρήματα δια-
φέρουσι μεταξύτων κατὰτε τὰς ὀνομασίας, ὑποδιαίρεισι, ἔτι
δὲ καὶ κατὰ τὴν κυρίαν τιμῆντων. Ὅταν λοιπὸν χρεωσῆ τις νὰ
πληρώσῃ εἰς ἑτέραν ἐπικράτειαν διὰ ληφθὲν πρᾶγμα, ἢ δι' ὅ,τι

ἄλλο, πρέπει νὰ γίνη ἡ πληρωμὴ εἰς χρήματα ἐκείνου τοῦ τόπου· τὸ ὅποιον ὅμως εἶναι ἀδύνατον, ἐπειδὴ τοιαῦτα χρήματα δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὸν τόκον τοῦ χρεώσου, καὶ τὰ τοῦ τόπου-του εἰσὶν ἄχρηστα εἰς τὸν ἄλλον, ὅπου χρεωσθεῖ.

§. 432.

Πρὸς εὐκολίαν λοιπὸν τῆς κοινῆς ἐμπορίας, εὐρίσκονται εἰς ὅλας τὰς ἐμπορικὰς πόλεις Τραπεζίται (Βαγκέροι), διὰ τὸ μέσον τῶν ὁποίων ἐκτελοῦσιν οἱ πραγματευταὶ τὰς ἐξωτερικὰς πληρωμὰς τῶν. Φέρ' εἰπεῖν· εἴαν τις ἐν Σμύρῃ χρεωσθῇ τινὶ εἰς Ὀδέσσαν, καταβάλλει τὸ χρέος του εἰς σμύρνης χρήματα παρὰ τῷ ἐκείσε τραπεζίτῃ, παρὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνει ἔγγραφον ἔνδειξιν (Πόλιτζαν, Καμβιάλαν) πρὸς ἓνα τῆς Ὀδέσσης τραπεζίτην, ὅστις θέλει πληρώσει εἰς χρήματα Ὀδέσσης ὅσα διαλαμβάνει ἢ ἔνδειξις, καὶ εἰς ὅποιον ἐδιώρισεν ὁ ἐν Σμύρῃ πραγματευτής· ὁμοίως καὶ τ' ἀνάπαλιν. Ὅθεν αὐτοὶ οἱ ἔγγραφοι διορισμοὶ, διὰ τῶν ὁποίων συναλλάττονται τὰ διάφορα νομίσματα, Συνταλλαγματικὰ Γράμματα (Πόλιτζαι, Καμβιάλαι ἰταλισί, γερμανισί δὲ Βέξελμπρίφτε, ἢ ἀπλῶς Βέξελ) καλοῦνται.

§. 433.

Διὰ τὴν ἀλλαγθῶσιν ὅμως τὰ διάφορα εἶδη τῶν νομισμάτων, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἡξεύρωμεν, πῶς ἐξισοῦται ἡ τιμὴ τοῦ διδομένου νομίσματος μὲ ἐκείνην τοῦ λαμβανομένου, τὸ ὅποιον λέγεται ἴσον, ἰταλισί δὲ ἀλπάρι. Εἰς τὴν Μόσχαν φέρ' εἰπεῖν, λογαριάζουσιν εἰς ρούβλια, γρίβεν, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἰς τὸ Ἀμσερδάμ εἰς φιορίνια, σὺβρια, καὶ καθεξῆς. Ἐάν τις οὖν θέλη νὰ ἐμβάσῃ ἀπὸ τὴν Μόσχαν εἰς τὸ Ἀμσερδάμ μίαν ποσότητα φιορινίων, πρέπει νὰ ἡξεύρῃ τὸ ἴσον αὐτῶν τῶν διαφόρων νομισμάτων, καὶ οὕτω νὰ καταβάλλῃ εἰς ρούβλια τὴν τιμὴν τῆς

ΤΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ. 175

ποσότητος τῶν φιορινίων. Ταῦτόν ἐννοεῖται καὶ δι' ὅλα τὰ λοιπὰ ἐξωτερικὰ νομίσματα.

§. 434.

Αὐτὸ τὸ ἴσον διορίζεται, εἰάν ὅλα τὰ νομίσματα (ἐξαιρουμένων τῶν ὀνομασιῶν καὶ τῶν τιμῶν, ἅς ὡς χρήματα ἔχουσιν εἰς τοὺς τόπους των) θεωρηθῶσιν ὡς κομμάτια ἀσημίου· ἐξ οὗ ἔπεται, ὅτι ἐκεῖναι αἱ ποσότητες ὅλων τῶν διαφόρων νομισμάτων, αἵτινες ἔχουσι τὴν αὐτὴν ζάθμην, καὶ ὁμοιον καθαρὸν ἀσημι, εἰσὶν ἴσαι ἀλλήλαις, τοῦτ' ἔστιν, ἔχουσιν ὁμοίαν τιμὴν.

§. 435.

Ἄλλ' ὅμως τὰ χρήματα σπανίως ἀλλάττονται μεταξύτων κατὰ τὴν τοῦ ἀσημίου ἐνοῦσαν τιμὴν των· ἐπειδὴ θεωρούμενα ὡς χρήματα, δι' ὧν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὸν τόπον των ἐκτελοῦσι τὰς πληρωμὰς, εἰσὶν ἀκριβώτερα, ἢ τὸ ἀπλῶς ἀσημι· ὅθεν καὶ μεταβάλλεται ἡ τιμὴ των, δηλονότι, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ποσότητα καὶ ζήτησιν αὐτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁδηγεῖται ἕκαστος εἰς τὴν ἀλλαγὴν· πλὴν μὲ ταύτην τὴν διαφορὰν, ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἰς τὰς πραγματείας λέγεται τιμὴ, εἰς τὴν συναλλαγὴν τῶν χρημάτων, καλεῖται Κουῦρσον (τρεχομένη τιμὴ τῶν νομισμάτων). Διὰ τοῦτο λοιπὸν, ὅταν πρόκηται λόγος περὶ χρημάτων, δεῦν ἐρωτῶμεν ὁποῖαν τιμὴν ἔχουσι μεταξύτων τὰ χρήματα ταῦτα, ἀλλ' ἐρωτῶμεν, πῶς τρέχει τὸ μεταξὺ αὐτῶν κουῦρσον, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐρρέθη, ἀναβαίνει καὶ καταβαίνει, δηλαδή, κατὰ τὴν περισσοτέραν, ἢ ὀλιγωτέραν ζήτησιν, τὴν ὁποῖαν ἔχει τὸ ἓν, ἢ τὸ ἕτερον νόμισμα εἰς χρήματα, ἢ εἰς καμβιάλας, καὶ κατὰ τὴν περισσοτέραν, ἢ ὀλιγωτέραν ὑπάρχουσαν ποσότητα αὐτῶν.

§. 436.

Διὰ τοῦτο εἰς τὰς μεγάλας ἐμπορικὰς πόλεις, ὅπου γίνονται πολλαὶ ἐξωτερικαὶ ὑποθέσεις, καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῆς

Βέρζας (α), εκδίδονται διὰ τῶν προξενητῶν (Μεσίτων, Σεν-
σάλων) τῶν κούρων (καμβίων) Σημειωτάρια (β), εἰς τὰ ὁ-
ποῖα φανερώνουσι τὰ κάμβια, ἤτοι τὰς τιμὰς τῶν ἐξωτερικῶν
συναλλαττομένων νομισμάτων πρὸς τὸ νόμισμα ἐκείνης τῆς πό-
λεως, δηλαδὴ, πῶς ἠγοράσθησαν, ἢ ἐπωλήθησαν ἐκείνην τὴν
ἡμέραν· κατὰ τὰ ὅποια κάμβια ὁδηγοῦνται ἀκολουθῶς ὅλοι οἱ
Βαγκέροι καὶ Πραγματευταί.

§. 437.

Ἐάν οὖν εἰς πραγματευτῆς, φέρ' εἰπεῖν, ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει, θέλην ἀγοράσῃ παρ' ἐνὸς ἐκείσε Βαγκέρου μίαν καμ-
βιάλαν εἰς χρήματα Βιέννης, ἐρωτᾷ πρὸ πάντων, πῶς τρέχει
τὸ διὰ τὴν Βιένναν κάμβιον; ὅπερ ἐηλοῖ, πόσα γρόσια μέλλει
να πληρώσῃ διὰ μίαν διωρισμένην ποσότητα χρημάτων Βιέννης·
ἐφ' ᾧ τῷ ἀποκρίνεται ὁ Βαγκέρος κατὰ τὸ τῶν καμβίων Σημει-
ωτᾶριον.

§. 438.

Ὁ ἀνεβασμὸς ὅμως καὶ κατεβασμὸς οἵασιδήποτε τιμῆς,
ἢ καμβίου, προῦποθέτει πάντοτε, ὅτι δι' ἐν καὶ τὸ αὐτὸ
πρᾶγμα, ποτὲ μὲν πληρῶνεται περισσότερον, ποτὲ δὲ ὀλι-
γώτερον· ὃ ἐστὶν, μία ποσότης τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο πραγμά-
των, τὰ ὅποια συναλλάττονται μεταξύτων, μένει ἀείπτως ἡ
αὐτὴ (ἀμετάτρεπτος), ἢ δ' ἑτέρα εἶναι μεταβλητὴ. Διὰ τοῦ-
το, εἴαν τις εἴπῃ, φέρ' εἰπεῖν, τοῦ σιταρίου, ἢ ὁποιοῦδήποτε

(α) Βέρζα ἢ Χρηματιστήριον λέγεται ὁ τόπος, εἰς τὸν ἐποῖον συνέρ-
χονται οἱ Πραγματευταί καὶ Βαγκέροι, εἰς δωριτρίνον καιρὸν
τῆς ἡμέρας, ὅπου ἐκτελοῦνται διάφοραι ὑποθέσεις, συμφωνοῦνται
τὰ κάμβια, καὶ τὰ τοιαῦτα.

(β) Σημειωτάρια καμβίων εἰσὶν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια λέγονται ἰταλῆσι,
πρέτζο κορρέντε, γερμανῆσι δὲ, Κούρς τζέττελ.

ἄλλου πράγματος, ἀνέβη ἢ κατέβη ἡ τιμὴ, ἐννοοῦμεν ἐκ τούτου, ὅτι τὸ γνωστὸν μέτρον, ἢ ζύγι αὐτοῦ τοῦ πράγματος, τὸ ὁποῖον ἐπωλεῖτο, φέρει εἰπεῖν, ἀνά γρ'. 5, ἢδη πωλεῖται διὰ περισσότερα, ἢ ὀλιγώτερα τῶν 5 γροσίων. Ταῦτόν ἐννοοῦμεν καὶ ὅταν τις εἴπῃ, τὸ κάμβιον μεταξὺ δύο πόλεων ἀνέβη ἢ κατέβη· τὸ ὁποῖον δηλοῖ, ὅτι διὰ τὴν αὐτὴν ποσότητα, ὁποιοῦδήποτε νομίσματος, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπληρώθησαν ὅσαδήποτε χρῆς εἰς ἕτερον νόμισμα, σήμερον πληρωθήσονται δι' αὐτὴν περισσότερα, ἢ ὀλιγώτερα. Ὅθεν ἡ τιμὴ τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο πραγμάτων, τὰ ὁποῖα μεταξύτων συναλλάττονται, μένει αἰετοῦτε σταθερὰ, ἢ δὲ ἕτερα μεταβάλλεται.

§. 439.

Διὰ τοῦτο, ὅταν γίνῃ ἐρώτησις περὶ τῆς τιμῆς ὁποιοῦδήποτε πράγματος, δίδεται πάντοτε μόνον ἡ μεταβλητὴ τιμὴ, ἢ δὲ παντοτεινὴ, οὕσα γνωστὴ, προῦποτίθεται. Π. χ. ἐρώτησέ τις, πῶς τρέχει τὸ κριθάρι; καὶ ἕτερος τῷ ἀπεκρίθη, 1, 2, καὶ καθεξῆς γρόσια· αὕτη ἡ ἀπόκρισις ἐννοεῖται διὰ τὸ γνωστὸν τοπικὸν μέτρον τοῦ κριθαρίου.

Ταῦτόν ἐννοεῖται καὶ εἰς τὰ κάμβια· ὅταν τις ἐρωτήσῃ, πῶς τρέχει τὸ κοῦρσον μεταξὺ ταύτης, ἢ ἐκείνης τῆς πόλεως, δηλοῖ πάντοτε, πόσα πρέπει νὰ πληρωθῶσι διὰ τὸ ἀμετάλλακτον νόμισμα εἰς τὸ ἕτερον μεταβλητόν. Διὰ τοῦτο εἰς τὰ τῶν καμβίων σημειωτάρια τίθενται μόνον αἱ τῶν μεταβλητῶν νομισμάτων τιμαὶ, ἐπειδὴ, ὡς ἐρρέθη, ὁ ἀνεβασμὸς καὶ κατεβασμὸς μόνον εἰς αὐτὰς χωρεῖ, αἱ δὲ τιμαὶ τῶν ἀμεταβλητῶν νομισμάτων, οὕσαι γνωσταί, πάντοτε σχεδὸν ἀποσιωπῶνται.

Φέρει εἰπεῖν· ἡ Βιέννα καὶ Κωνσταντινούπολις ποιῶσι συναλλαγὴν εἰς φιορίνια καὶ γρόσια· δηλαδή, ἡ Βιέννα δίδει 1 φιορίνι εἰς 3 ἀσημένια εἰκοσάρια, καὶ λαμβάνει εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν περίπου 3 καὶ ἡμισυ γρόσια· ἐνταῦθα λοιπὸν

τὸ 1 φιορίνε Βιέννης εἶναι ἀμετάτρεπτον, τὰ δὲ γρόσια τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰσὶ μεταβλητὰ, ἐπειδὴ ἀναβαίνουνσι καὶ καταβαίνουνσι. Πρὸς τούτοις συναλλάττουσι καί τινες πόλεις εἰς 100, καθὼς φέρῃ εἰπεῖν, ἡ Βιέννα μὲ τὸ Ἀμσερδὰμ ὁπλονότι, ἡ Βιέννα δίδει περίπου 138 ἀσημένια Τάλληρα, καὶ λαμβάνει εἰς τὸ Ἀμσερδὰμ πάντοτε 100 Τάλληρα Βάγκο Ὀλλάνδης· ἄρα τὰ τοῦ Ἀμσερδαμίου 100 Τάλληρα Βάγκο Ὀλλάνδης εἰσὶν ἄτρεπτα, τὰ δὲ Τάλληρα τῆς Βιέννης εἰσὶ τρεπτά. Διὰ τοῦτο, ὅταν τις ἐρωτήσῃ, πόσα τρέχει τὸ κάμβιον Βιέννης διὰ τὸ Ἀμσερδὰμ, ἐννοοῦμεν ἐκ τούτου, ὅτι ζητεῖ νὰ μάθῃ, πόσα Τάλληρα Βιέννης πληρωθῆσονται διὰ 100 Τάλληρα Ἀμσερδαμίου· εἰάν λοιπὸν λάβῃ εἰς ἀπέκρισιν, 35, ἢ 40 τὰ 100, καὶ τὰ τοιαῦτα, τοῦτο δηλοῖ, ὅτι διὰ 100 Τάλληρα Ἀμσερδαμίου πρέπει νὰ πληρωθῶσιν 135, ἢ 140 Τάλληρα Βιέννης. Ἐπειδὴ λοιπὸν τοῦτο εἶναι διωρισμένον οὕτω, διὰ τοῦτο εἰς τὸ τῆς Βιέννης τῶν καμβίων Σημειωτάρων φαίνεται σημειωμένον· Βιέννα 140, ἢ ἀπλῶς 40 τὰ 100, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐρρέθη, δηλοῖ, 140 τάλληρα Βιέννης διὰ 100 τάλληρα Ἀμσερδαμίου.

§. 440.

Ὅθεν, διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν σαφῶς τὸ, τί ἐννοοῦσι τὰ τῶν καμβίων πολλάκις λεχθέντα Σημειωτάρια, καὶ ἐν γένει τοὺς καθ' αὐτὸ τρόπους τῶν Συναλλαγῶν, καθάπερ καὶ τοὺς πολυπεικίλους λογαριασμούς των, εἶναι ἀνάγκαιον νὰ ἠξεύρωμεν, πῶς συναλλάττουσιν αἱ διάφοραι πόλεις μεταξύτων· δηλονότι,

α'. εἰς ποῖον εἶδος Νομίσματος·

β'. ἂν εἰς τὰ 100, ἢ ἐν μέρει (εἰς κομμάτια)· καὶ

γ'. εἰς ποίαν ἐκ τῶν δύο πόλεων, αἵ τινες συναλλάττουσι μετταξύτων, ὑπάρχει τὸ ἀμετάβλητον Νομισμα.

Οὕτω συναλλάττει, φέρ' εἰπεῖν, ἡ Λιβόρνος διὰ τὸ Ἀμσερδάμ, δίδουσα 1 Πέτζαν διὰ περίπου 91 Γρώτα φλαίμικα Βάγκο Ὀλλάνδας· τὸ μεταξὺ λοιπὸν αὐτῶν τῶν δύο πόλεων ἀμετάβλητον Νόμισμα εἶναι ἡ 1 Πέτζα τῆς Λιβόρνου· διὰ τὴν Αὐγούσαν δίδει 100 Πέτζαις διὰ περίπου $185\frac{1}{2}$ φιορίνια κορρέντε, ὅπου τὸ ἀμετάβλητον νόμισμα εἰσὶ πάλιν αἱ 100 Πέτζαις τῆς Λιβόρνου· διὰ τὴν Βιέννα δίδει περίπου 62 Σολδία μονέδα μπόνα δι' 1 ἀσημένιου φιορίνι, ὅπου τὸ ἀμετάβλητον Νόμισμα εἶναι τὸ 1 φιορίνι τῆς Βιέννης, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐὰν οὖν εἰς τὸ τῆς Λιβόρνου καμβίων Σημειωτάριον εὔρεθῇ σημειωμένον·

Ἀμσερδαμίου	.	91
Αὐγούσης	.	$185\frac{1}{2}$
Βιέννης	.	62 καὶ καθεξῆς, τοῦ-

το δηλοῖ, διὰ 1 Πέτζαν τῆς Λιβόρνου δίδει τὸ Ἀμσερδάμ 91 Γρώτα φλαίμικα Βάγκο Ὀλλάνδας· ἀκολουθῶς δι' 100 Πέτζας τῆς Λιβόρνου δίδει ἡ Αὐγούσα $185\frac{1}{2}$ φιορίνια κορρέντε· καὶ δι' 1 φιορίνι τῆς Βιέννης δίδει ἡ Λιβόρνος 62 Σολδία μονέδα μπόνα, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τὰ ἀναγκαῖα περὶ τῶν Νομισμάτων καὶ Συναλλαγῶν τῶν ἐπισημοτέρων ἐμπορικῶν πόλεων τῆς Εὐρώπης.

§. 441.

Ἐνταῦθα περιωριζόμεθα μόνον εἰς τὰς ἐπισημοτέρας καὶ γνωστοτέρας ἐμπορικὰς πόλεις, καὶ ἀπλῶς εἰς ἕκαστα τὰ εἶδη τῶν Νομισμάτων αὐτῶν, εἰς τὰ ὅποια συναλλάττουσι καὶ κρατοῦσι τὰ Κατάσιχα καὶ λογαριασμοὺς, ἐπειδὴ ἀρκοῦσι ταῦτα, διὰ τὰ μάθῃ τις ἐντελῶς ὅλους τοὺς τοιοῦτους λογαριασμοὺς, καὶ νὰ τοὺς μεταχειρίζηται εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περίστασιν. Ὅστις

ὅμως θέλει νὰ λάβῃ ιδίαν περί ὄλων αὐτῶν, εἶναι ἐπόμενον νὰ ἔχη τοιαῦτα βιβλία, τὰ ὅποια πραγματεύονται διαιξοδικῶς μόνον περί τῶν τοιούτων πραγμάτων, οἷον • περί τῶν Νομισμάτων ὄλων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ πόλεων • περί τῶν μεταξὺ αὐτῶν συναλλαγῶν, καὶ ἐν γένει περί πάντων τῶν λοιπῶν, ὅσα δηλαδὴ εἰς αὐτὰ ἀναφέρονται. Τῶν τοιούτων βιβλίων λοιπὸν τὸ ἀξιολογώτερον εἶναι τὸ παρὰ τοῦ Σ. Γκούντζ εἰς γερμανικὴν διάλεκτον ἐκδοθὲν, καλούμεσον Nelkenbrecher, τυπωθὲν ἐν Πράγᾳ ἐν τῇ Sommersche τυπογραφίᾳ τῷ 1815 Ἔτι • αὐτὸ πραγματεύεται περί πάντων τῶν λεχθέντων.

§. 442.

Τὰ Κάμβρια ἐτέθησαν ἐνταῦθα κατὰ τὴν τοῦ ἀσημίου ἐνοῦσαν τιμὴν τῶν Νομισμάτων, δηλονότι, κατὰ τὸ τουρκισι ἀγιάρι καλούμενον • τὰ ὅποια κάμβρια ἐπειδὴ ἀναβαίνουνσι καὶ καταβαίνουνσι, ὡς προελέχθη, διὰ τοῦτο προσετέθη παρ' ἑκάσῳ μεταβλητῷ Νομίσματι τὸ παρὸν Σημεῖον (*), τὸ ὅποιον ὁδηγεῖ ἑκάσῳ διὰ νὰ καταλάβῃ τὰ τῶν καμβίων Σημειωτάρια. Π. χ. εἰς τὸ τῆς Λόνδρας Σημειωτάριον βλέπομεν • Βενετία 50, καὶ δὲν ἤξεύρομεν τί δηλοῦσι τὰ 50. Ζητοῦμεν λοιπὸν εἰς τὰς ἐνταῦθα συναλλαγὰς τῆς Λόνδρας, ὅπου εὐρίσκομεν, ὅτι ἡ Λόνδρα δίδει * 50 Φένιγ σέρλεγγ, δι' ἧς λαμβάνει εἰς Βενετίαν 1 Δουκάτον Βάγκο • ἄρα αὐταὶ αἱ δύο πόλεις συναλλάττουσιν εἰς Φένιγ διὰ Δουκάτα • ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰ πρῶτα παρευρίσκεται τὸ *, ὅπῃ ἐστὶν ὅτι τὰ 50 Φένιγ εἶναι τὸ μεταβλητὸν Νόμισμα • ἄρα τὰ εἰς τὸ τῆς Λόνδρας τῶν καμβίων Σημειωτάριον εὐρισκόμενα 50, εἰσὶ 50 Φένιγ σέρλεγγ, διδόμενα δὲ 1 Δουκάτον Βάγκο, τὸ ὅποιον ὡς παντοτεινὸν καὶ ἀμετάβλητον ἀποσιωπᾶται. (ὡς §. 439.)